

HET LEVEN VAN

De krant staat even stil bij de geboorte- of sterfdag van een beroemd persoon.

Pablo Casals: een leven in zes suites voor cello solo

Pau Casals i Defilló, zoals Pablo Casals eigenlijk heette, werd op 29 december 1876 geboren in het Spaanse El Vendrell. Zijn vader, kerkorganist en koördirigent, gaf Pablo les op piano, viool, en orgel. Toen Casals 11 was, hoorde hij voor het eerst op een cello spelen, en besloot dat dit zijn instrument zou worden.

In 1888 vertrok hij met zijn moeder naar Barcelona, om op de *Escuela Municipal de Música* les te volgen in cello, algemene muziektheorie en piano. Op zijn zestiende verliet hij de *Escuela*. Zijn diploma vermeldde de kwalificatie 'met eer'.

Toen Pablo Casals 13 jaar was, ontdekte hij de cello suites van Johann Sebastian Bach. In een klein bladmuziekwinkeltje bij de haven van Barcelona vond hij de partituur van de cellosonates van Beethoven en de zes suites van Bach. Pablo kende Bach, maar wist niet van het bestaan van de soloesuites. Zodra hij thuis was las hij de partituur en begon de stukken in te studeren.

De Bach suites werden door de cellisten van zijn tijd beschouwd als te academisch en te droog om uit te voeren. Hoe meer Casals in de suites dook, hoe meer hij zich verbaasde over dit standpunt. Hoe kon iemand deze muziek droog vinden! Hoe kon iemand denken dat deze wonderschone muziek alleen bedoeld zou zijn als oefenstof? Het is aan Casals te danken dat er tegenwoordig geen zichzelf respecterende cellist meer is die de Bach suites niet op zijn repertoire heeft staan.

Tien jaar nam hij de tijd voor hij de suites voor het eerst voor een publiek uitvoerde. Het Spaanse Hof omarmde het unieke talent. Met een beurs van de koningin vertrok Pablo naar Brussel om zich daar aan het conservatorium verder te bekwamen.

Pablo Casals
29-12-1876 † 22-10-1973

men. Het werd een desillusie. De Belgen keken neer op de kleine Spanjaard en negerden hem. Casals nam wraak door een compositie van de cellodocent zo briljant te spelen dat het heel erg stil werd in de klas. De docent, Eduard Jacob, bood daarop zijn verontschuldiging aan, maar voor Pablo was de lol eraf. Hij keerde terug naar Spanje. De Spaanse koningin was onaangenaam verrast door het gedrag van de koppige Pablo en zette de beurs stop.

In de jaren 20 van de vorige eeuw verwezenlijkte Casals een andere droom: het opzetten van een eigen orkest en dat dirigeren. Het kostte hem veel geld en tijd om in Barcelona een orkest van niveau te realiseren, maar zijn opzet slaagde. Zijn doel was het bereiken van het grote publiek en hij beleefde geen groter genoegen dan te zien dat de zaal vol zat met eenvoudig geklede lieden.

Eind jaren 30 maakte Casals een plaatopname van de zes suites voor cello solo van Bach. De opnames, die nu nog op cd verkrijgbaar zijn, zijn een monument, zowel voor Bach als voor Casals.

De eerste 'coach on the road' van Nederland

Henk Eggens

Coach on the road

Over drie jaar moet zijn droom werkelijkheid zijn. Een eigen coachingspraktijk in Italië. Henk Eggens was hoofd personeel & organisatie bij Hazewinkel Pers, maar nu is het tijd dichter bij zijn ideaal te komen. Eggens noemt zich adviseur, manager, schrijver, uitgever en sinds kort ook *coach on the road*. De eerste van Nederland, misschien zelfs wel van Europa.

Door William Pomp

Op 20-07-2007 wil ik om 20:07 uur op het plein van Lucca staan. Op dat moment wil ik kunnen zeggen dat ik het voor elkaar heb. Mijn eigen praktijk in de Toscane. Een droom. Het tijdstip is eigenlijk willekeurig gekozen. Ik vond het een mooie combinatie van getallen en bovendien zijn mijn kinderen dan 18 en 20 jaar oud en in staat zich zelf te redden.

Ik geloof in de creatiespiraal van Marinus Knoop. Ik kwam Knoop tegen na een lezing. Hij vertelde me dat je van een droom geen geheim moet maken, want dan komen ze niet uit. Het begint juist met het vertellen over je droom. Dan gaan mensen uit je omgeving reageren. Sommigen keuren het af, anderen leveren een bijdrage. Het maakt het steeds makkelijker om nieuwe stappen te zetten.

Geloof het of niet, maar op het moment dat ik met hem sprak, word ik op de schouder getikt. Heb je zo even, vroeg iemand. Die persoon had gehoord van mijn droom. Jij wilt in Italië beginnen hè, vroeg hij. Ik vertelde hem van mijn ideaal. Dat ik me graag wil vestigen op minder dan een uur van Pisa. Daar vlieg je met Basic Air voor 39 euro heen en dat is nodig omdat mijn vrouw in Nederland wil blijven wonen. Hij zegt: zoek niet verder. Zes jaar geleden bleek die man een boerenhoeve te hebben gekocht in Toscane. Een paar weken per jaar is hij daar, voor de rest staat het leeg. Ik mag het hebben en gebruiken. Heel bijzonder.

Coach on the road is mijn nieuwe activiteit. Het idee ontstond bij toeval. Ik ging afgelopen zomer met een relatie naar Seattle. Hij zei: ga mee, onderweg kunnen we wel wat zaken doen. Zo gezegd zo gedaan. Het beviel. Op de terugweg zei ik: dit is eigenlijk wel een mooie manier van coachen. Ik liep in mijn praktijk vaak tegen volle agenda's aan. Afspraken die werden afgezegd. Een paar dagen geleden belde iemand. Verdorie, zei hij, nu heb ik ook wat. Moet ik in één keer naar Engeland morgen. Onze afspraak kan niet doorgaan. Hoe laat moet je op Schiphol zijn, vroeg ik. Elf uur? Oké, dan ben ik om half acht bij je. Hè? Ja, we doen het gewoon in de auto. Heb-

ben we mooi drie uur de tijd. Het ging geweldig.

Op de terugweg dacht ik: dit is het. Ik heb gelijk de domeinnaam *www.coachontheroad.com* laten registreren. Er zijn tal van methoden om dichter bij een probleem te komen. Nu gebruik ik metaforen onderweg. Laatst had ik een manager. We waren op weg naar Schiphol. Hij vertelde het best lastig te vinden om mensen te corrigeren, mensen bij te sturen. In Amsterdam nam ik in plaats van de afslag Schiphol de afrit Arena. Ik rijd naar beneden en zeg: shit, ik weet het echt niet meer. Op dat moment begint die manager los te komen. Hij zegt: je had hier ook helemaal niet in moeten, man! O, zo werkt het dus, zeg ik. Ik doe heel omstandig mijn knipperlicht uit, neem de foute afslag en je zegt de hele tijd niets. En nu... Nou, jij moet maar zeggen hoe we hieruit komen. Hij begint te mopperen. Dit overkomt me niet weer, zegt hij, nu zit ik weer met de gebakken peren. Terwijl hij alle tijd had om me te corrigeren. Dan ben je bij de kern van het probleem, dat is coachen. Het kracht van het moment gebruiken, dat uiteindelijk leidt tot bewustzijn.

Mijn droom. Hij komt steeds dichterbij. Mijn vertrek bij Hazewinkel Pers past daarin. Ik moest op eigen benen staan om dichter bij mijn ideaal te komen. Voor die tijd had ik trouwens ook al mijn eigen bedrijf aan huis. Adviesbureau Eggens. Eigenlijk ben ik daar mee verder gegaan, alleen vond ik de naam niet zo charmant klinken. Daarom ben ik op zoek gegaan naar een nieuwe. Inbasket. Die naam borrelde naar boven op de terugweg van de kampioenswedstrijd van MPC Capitals in Den Bosch. Ik kreeg mijn broer uit Portugal aan de telefoon. Die vroeg hoe het ermee stond en hoe mijn nieuwe bedrijf nu eigenlijk ging heten. Dat zette me hardop aan het filosoferen. Een naam.

Tja. Ik doe aan training, aan coaching, interim-management, houd van basketbal. Alles in één mandje, dat slaat eigenlijk wel op mijn. Vandaar. Nog drie jaar... 99

Foto: DvhN/Wladimir van der Burgh

DAGBLAD NOORDEN
Hazewinkel Pers BV
Lübeckweg 2, tel.: 090-584 4444
Postbus 60, 9700 MC Groningen,
E-mail: redactie@dvh.nl

■ DIRECTIE: Drs. Gijls Lensink
■ HOOFDREDACTIE:
Pieber Sijpersma
Henk Blanken, adjunct
Evert van Dijk, adjunct
■ DRUK:
NDC Grafische Bedrijven bv

Geen krant ontvangen? 0900-8183 (toe af. 24 uur) - ma. t/m vr. 07:30-12:00 uur, za. 08:00-12:00 uur

Kijk voor abonnementsprijzen op onze Internetsite: www.dvh.nl

Abonnementen kunnen op di gewoone manier teggen. Alle abonnementen worden automatisch verlengd, tenzij de abonneer schriftelijk anderszins voor het begin van de nieuwe afrekenperiode schriftelijk kennis geeft.

Alle artikelen worden afgeleverd overeenkomstig de 'Regelgeving voor het Advertentieverkeer' (gepubliceerd in de Grootverkoopwet) en de 'Regelgeving voor de Grootverkoopwet' (gepubliceerd in de Grootverkoopwet) en de 'Regelgeving voor de Grootverkoopwet' (gepubliceerd in de Grootverkoopwet).

Van alle in het Dagblad van het Noorden gepubliceerde artikelen worden tevens afgeleverd overeenkomstig de 'Regelgeving voor het Advertentieverkeer' (gepubliceerd in de Grootverkoopwet) en de 'Regelgeving voor de Grootverkoopwet' (gepubliceerd in de Grootverkoopwet).

Alle artikelen worden afgeleverd overeenkomstig de 'Regelgeving voor het Advertentieverkeer' (gepubliceerd in de Grootverkoopwet) en de 'Regelgeving voor de Grootverkoopwet' (gepubliceerd in de Grootverkoopwet).

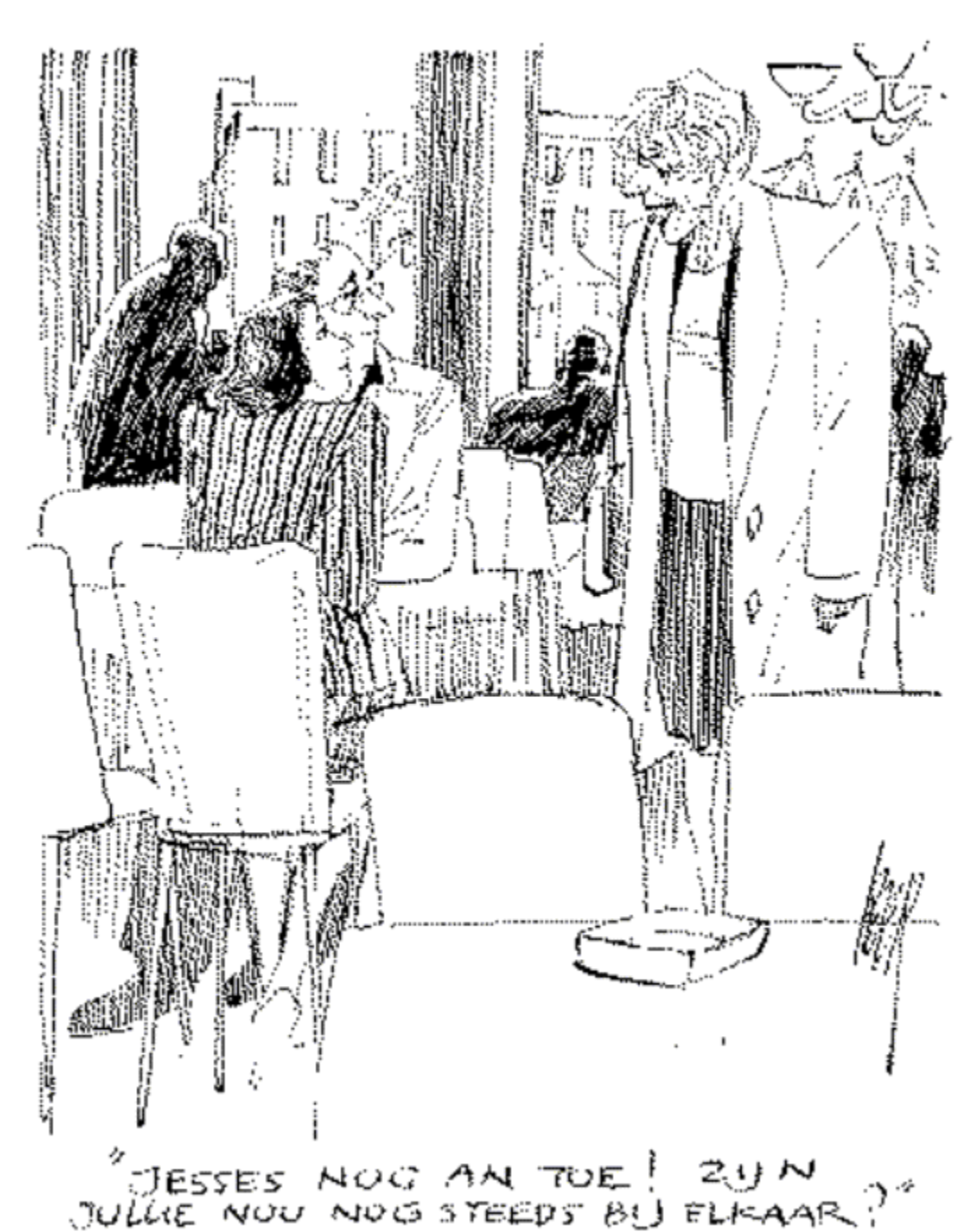
De aflevering van het Dagblad van het Noorden is niet gegarandeerd op zaterdag en op feestdagen.

De aflevering van het Dagblad van het Noorden is niet gegarandeerd op zaterdag en op feestdagen.

De aflevering van het Dagblad van het Noorden is niet gegarandeerd op zaterdag en op feestdagen.

De aflevering van het Dagblad van het Noorden is niet gegarandeerd op zaterdag en op feestdagen.

PETER VAN STRAATEN

"JESSES NOG AN TOE! ZIJN JULKE NOU NOG STEEDS BIJ ELKAAR?"

BRIEVEN

Spelregels

Brieven mogen niet langer zijn dan 200 woorden. De bijdragen moeten voorzien zijn van naam, adres, en woonplaats. Alleen naam en woonplaats worden gepubliceerd. De redactie heeft het recht brieven te weigeren of in te korten. Er wordt slechts een keer in de drie maanden een brief van dezelfde schrijver geplaatst. Bijdragen kunt u sturen naar: Lezersredactie, Postbus 60, 9700 MC Groningen. E-mail: lezersbrieven@dvh.nl.

Zweeftrein

'Luxe boemeltreintje' sneller dan Intercity.

Ik ben het met de heer J. Bolken (brief 7 oktober) eens dat je een hogesnelheidstrein niet het karakter van een boemeltrein moet opdringen door hem onnodig vaak te laten stoppen. Als hij stelt dat de magneetzweeftrein op een traject van nog geen 35 km. niet op snelheid komt, dan heeft hij toch echt een station gemist. Een paar getallen voor zo'n traject. Een magneetzweeftrein heeft 16 km. nodig om een snelheid van 430 km/h te bereiken en doet over dit versnellen precies vier minuten. Het afremmen gaat sneller: de remafstand van (bijna) 9 km. wordt in 2,5 minuten afgelegd. Voor het tussenliggende stuk van 10 km. heeft hij ca. 1,5 minuten nodig. Ons 'luxe boemeltreintje' heeft in totaal dus 8 minuten nodig en is daarmee ruim twee keer zo snel als onze huidige Intercity. Uit bovenstaande getallen blijkt dat de magneetzweeftrein ook op zo'n kort traject nog wél zijn topsnelheid kan bereiken. Groningen, J.H. Klooster

Fietslicht

Reactie op 'Fietslicht, er valt nog wat te verdienen'.

's Ochtenden in alle vroegte fiets ik, gestoken in een reflecterende jas (mijn fiets voorzien van verlichting en reflectie), het traject woning-werk. Mijn eerste 'tegenligger' is de bezorger van een dagblad die, in donkere kleding en een klein knipperlichtje op z'n fiets, de krant bezorgt. Bij gebrek aan een

voetpad passeer ik daarna - op het fietspad wandelende - hondenbezitters die gelukkig 'schrikken' van mijn verschijning. Daarnaast is het uitkijken gebazen voor automobilisten die, vanuit een zijweg komend, haastig de weg of het fietspad willen oversteken. Na deze 'overlevings-tocht' aangekomen op de goed verlichte Winschoterweg, komt mij meestal een fietser tegemoet, eveneens in een reflecterende jas, die er blijkbaar vanuit gaat dat alleen het dragen van zo'n jas hém voldoende zichtbaar, maar fietsverlichting overbodig maakt. Deze bevindingen schrijf ik om, in het bijzonder alle medefietzers, te waarschuwen. Goede fietsverlichting is goedkoper dan een boete en (veel belangrijker!) helpt ongelukken voorkomen!

Wedderveer, M. Feenstra-Vogel

Verhoging

Salaris directeur Hogeschool.

Met ongeloof heb ik het bericht gelezen over de 'ophef' binnen het bestuur van de Hogeschool Drenthe. Bestuurslid Henk Linstra zou zijn functie hebben neergelegd. Aanleiding was de salarisverhoging van de voorzitter van het College van Bestuur. Het salaris zou hoger worden dan het salaris van de minister president. De HD is een kleine instelling met circa 180 personeelsleden en circa 2000 studenten. De instelling wordt met belastinggeld gefinancierd. Arrogant om te denken dat het succes van deze instelling wordt bepaald door 1 directeur. Inzet en betrokkenheid van het onderwijzend en ondersteunend personeel zijn de belangrijkste succesfactoren. Het siert de heer Linstra dat hij als enige zijn stem heeft laten horen. De heer Bijl kan hier een voorbeeld aan nemen. Door een dergelijke beloning te flatteren wordt zijn geloofwaardigheid als bestuurder op zijn zachtst gezegd twijfelachtig. Het wordt tijd dat de centrale overheid haar verantwoordelijkheid weer neemt. Klazienaveen, E. Visscher

Begraafplaats

Onverzorgde graven stemmen mij verdrietig.

Voor ieder mens is een uitvaart heel persoonlijk. Gelukkig leven we in een tijd waarin veel mogelijk is. Dat men de uitvaart op film vast wil laten leggen behoort tot één van deze mogelijkheden. Wij hebben schijnbaar veel over voor onze doden. Toch valt het me op dat er op een begraafplaats zoveel onverzorgde graven zijn. Schijnbaar willen of kunnen de mensen het niet meer opbrengen om de graven van hun geliefden te verzorgen. Ik besef heel goed dat ik een gevoelige snaar raak.

Het is beslist niet mijn bedoeling mensen te kwetsen. Ik ken immers hun motieven niet. Zou het een optie zijn om het door een ander te laten doen? Eventueel tegen een redelijke vergoeding. Zelf verzorg ik drie graven, als deze weer netjes zijn geeft mij dat een fijn gevoel. Mijn mening is dat onze geliefde doden recht hebben op een verzorgd graf.

Nieuw-Buinen, F. Timmerman

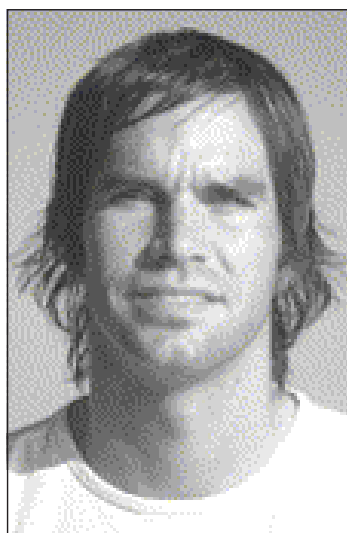
Cartoon

Irritante cartoon of humor?

Oei, mevrouw Hollander, wat zult u (en uw man) zich de laatste week weer geërgerd hebben aan de cartoons van Peter van Straaten. Ze stonden weer vol met viezigheid. Gadverdamm! Wat kunt u tegen deze vervuiling doen? Een paar mogelijkheden: U kunt de krant opzeggen; U kunt pagina 2 overslaan (en niet stiekem kijken hoor); U kunt een protesttocht organiseren met al die vrouwen die u in uw artikel noemt. Mevrouw Hollander, in de Van Dale staat: een cartoon is een humoristische tekening, een spotprent. Dus de cartoons zijn voor mensen met gevoel voor humor. Nou, gevoel voor humor heeft u, want ik heb hartelijk om uw ingezonden brief gelachen. Zuidwolde, T.E. Schoenmaker

JARIG

Derek Jacobi, acteur, speelde Keizer Claudius in de tv-serie I. Claudius (66)
Christopher Lloyd, acteur, speelde Doc Brown in de Back to the Future-films (66)
Catherine Deneuve, Franse actrice (61)
Robert Long, zanger en cabaretier (61)
Jan de Bont, regisseur van o.a. de film Lara Croft Tomb Raider: The Cradle of Life (61)
Levi Weemoedt, schrijver, afkomstig uit Assen (56)
Jeff Goldblum, acteur, speelde o.a. in The Fly (52)
Helmut Lotti, Vlaamse zanger (35)
Melchior Schoenmakers, voetballer BV Veendam (29)

Melchior Schoenmakers

JANNA ZUIDERVELD
Groningen versus Utrecht

Als trotse Groningers lopen we door Utrecht, mijn zoon en ik. We passeren de stadsschouwburg: wat een lelijk hoekig ding! Die van ons is veel statiger, ouder en mooier. Ons monument heeft tenminste grandeur. Maar ze ondervinden hier vast geen hinder van een onwillige kunstenaar die bij elke interieurwijziging door het plafond gaat. Utrecht is een gezellige stad, daar willen we niets aan af doen. De grachten zijn prachtig, de eethuisjes met terrassen aan het water talrijk en idyllisch. Dat heeft, toegegeven, Utrecht voor op Groningen. Natuurlijk zijn we onder de Dom doorgelopen, de 112,5 meter hoge toren die 15,7 meter uitstijgt boven onze Olle Grieze. Geeft niks hoor, die van ons is veel mooier. Bovendien kun je de Martini, in tegenstelling tot de Dom, beklimmen zonder gids. Hoeveel inkomsten zal Utrecht mislopen door toeristen die niets voelen voor een voorgekoekte rondleiding? En dan Lombok. De wijk die vroeger bijna volledig werd bevolkt door Turken, Marokkanen en studenten. Ik heb er met veel plezier gewoond. En zoals dat gaat als je ouder wordt, je zoekt de plekjes van toen weer op en toont ze trots aan het nageslacht. Het pand waarin je een kamer van twee bij drie had, is gerenoveerd. Veroverd door yuppen. De straat is killer, de hoge bomen hebben het veld moeten ruimen. Wat gebleven is, is de katholieke kerk en de telefooncel op de hoek van waaruit je in het pre-gsm-tijdperk belde met het thuisfront. De Utrechtse City-bioscoop ruikt nog muffe dan toen. Voor aanvang van de film wijst een stel meiden lachend naar de wand naast het filmdoek. Een muis klimt razendsnel omhoog. Weg hier, noordwaarts! Er gaat niets boven Groningen.